

Budynek usługowy G5, znajduje się w centrum zespołu, od południa jest połączony z budynkiem zmiękczalni i demineralizacji U1, od zachodu z budynkiem kotłowni T3. Obiekt jest czterokondygnacyjny, o prostej, zwartej bryle przykrytej dachem płaskim. Elewacje cechuje regularna kompozycja otworów okiennych, podkreślająca uporządkowany rytm architektoniczny. Konstrukcja budynku wykonana jest w technologii murowanej z cegły.

Zbiornik wody T9, ulokowano w północno - wschodniej części zespołu. Znajduje się w miejscu dawnej chłodni kominowej.

Nastawnia rozdzielni E4, położona jest poza ogrodzonym terenem elektrociepłowni, na północny - wschód od ogrodzenia. Obiekt jest budynkiem piętrowym, wzniesionym na planie prostokąta, przykrytym dachem czterospadowym o niewielkim nachyleniu połaci, z wyraźnie wysuniętym okapem oraz świetlikiem usytuowanym wzdłuż kalenicy. Bryła zaprojektowana została w duchu modernizmu, w sposób symetryczny, z rytmicznie rozmieszczonymi osiami okien. Na osi symetrii od strony ulicy Polnej (elewacja wschodnia) umieszczono wejście główne, od strony przeciwnej znajduje się ryzalit klatki schodowej, nadbudowany o szeroki, wieloboczny wykusz przeznaczony do obserwacji stacji napowietrznej. Elewacje wykonano z mocno wypalanej czerwonej cegły licowej, z dekoracyjnym wątkiem fryzu międzykondygnacyjnego, ceglany obramieniami wejścia oraz ścianek wykusza. Nad wejściem znajduje się betonowe zadaszenie. Stolarka okienna jest drewniana, podnoszona, osadzona w licu elewacji i zachowana w kolorze jasnozielonym.

Garaże G8, położone są poza ogrodzonym terenem elektrociepłowni, na północny - wschód od ogrodzenia, na północ od nastawni rozdzielni E4. Budowle cechują proste, jednokondygnacyjne bryły z płaskimi dachami, tykowanymi elewacjami i drewnianymi bramami wjazdowymi.

Stacja trafo E6, znajduje się w południowo - wschodniej części zespołu. Ma formę trójkondygnacyjnej wieży na planie owalnym, nakrytej dachem płaskim. Elewacje oblicowano cegłą, z wysuniętym żelbetowym gzymsem. Do wieży dostawiono parterowy, murowany budynek.

Warsztat mechaniczny K, usytuowany jest w północno - wschodniej części zespołu. Obiekt jest częściowo podpiwniczony, i posiada złożoną bryłę, obejmującą dwie hale przykryte dachami dwuspadowymi z latarniami oraz dwie piętrowe, podłużne części przykryte dachami płaskimi. Konstrukcja nośna budynku wykonana jest ze stalowych słupów i dźwigarów, ściany zewnętrzne zrealizowano w konstrukcji ryglowej z kształtowników stalowych wypełnionych cegłą. Dach hal wykonany jest z betonowych płyt osadzonych na dźwigarach, kryty papą. Elewacje cechuje regularna kompozycja otworów okiennych. Wystrój elewacji zachowuje formę oryginalną: czerwona cegła licowa osadzona w stalowej konstrukcji, wielokwaterowe okna żelazne oraz przeszklenia połaci dachowych. Część stolarki okiennej została wymieniona na współczesne okna PCV. Budynek posiada dwie bramy od strony południowej oraz dwie od strony zachodniej. Wnętrze hal zachowuje oryginalną konstrukcję, urządzenia dźwigowe zapewniające transport wewnętrzny naprawianych tu maszyn, kabinę kierownika ze schodami oraz suwnice. Bryła, konstrukcja i detal architektoniczny warsztatu mechanicznego [K] stanowią czytelny przykład architektury przemysłowej z wykorzystaniem konstrukcji stalowej i elementów modernistycznych. Obiekt zachował w dużym stopniu oryginalną formę, konstrukcję i materiały, które dokumentują rozwój techniki budowlanej oraz przemysłowej tego okresu. Wyposażenie techniczne hali, w tym suwnice i urządzenia dźwigowe, stanowi integralną część założenia i jest nierozdzielnie związane z konstrukcją oraz pierwotną funkcją budynku. Wspólnie tworzą one spójny przykład warsztatu przemysłowego, w którym układ przestrzenny, konstrukcja stalowa i wyposażenie techniczne współdziałają w realizacji procesu technologicznego.

Maszynownia T2, Obiekt jest dwukondygnacyjny, niepodpiwniczony, o prostej bryle złożonej z dwóch części: wąskiej i niższej od strony zachodniej oraz podłużnej od strony wschodniej. Bryła przykryta jest symetrycznym dachem dwuspadowym. Elewacje cechuje regularna kompozycja otworów okiennych. Budynek połączony jest funkcjonalnie i konstrukcyjnie z pompownią wody sieciowej T1, budynkiem zmiękczalni i demineralizacji U1, kotłownią T3, budynkiem rozdzielni E1 oraz budynkiem administracji A. Elewację zachodnią częściowo przysłania kontenerowy budynek transformatora.

Konstrukcja obiektu wykonana jest w technologii murowanej z cegły, wzmocnionej słupami żelbetowymi. Wystrój elewacji zachował formę oryginalną – elewacje licowane mocno wypaloną, czerwoną cegłą. Od strony zachodniej w elewacji parterowej znajdują się trzy płytkie wnęki z otworami okiennymi oraz ceglane przypory. Szczyty zaakcentowano obramieniem z prefabrykatów betonowych, a szczyty hal wzbogacono szerokim pasem szklenia o konstrukcji żelaznej.

Stolarka okienna pierwotnie wielokwaterowa, stalowa, częściowo zachowana w świetlikach hali turbin. Poszycie dachu wykonano z dachówki ceramicznej. Zachowano istotne elementy historyczne i konstrukcyjne: bryłę budynku, stalową bramę wjazdową, stalową stolarkę świetlika hali turbin oraz wyposażenie technologiczne wnętrza – w tym suwnice, turbiny, kondensatory turbin, generatory prądotwórcze wyprodukowane przez Zakłady im. W. Lenina Plzeń Przedsiębiorstwo Narodowe Czechosłowacja z 1961 roku, fragmenty wykończenia z ceramicznymi okładzinami oraz balustradę balkonu nastawni.